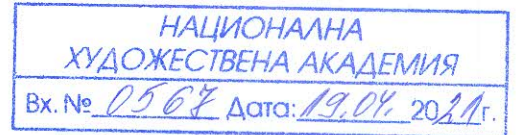

СТАНОВИЩЕ

От: Проф. Христо Харалампиев, преподавател в катедра „Рисуване и Моделиране“ към УАСГ.

Във връзка с: Дисертационен труд за придобиване на образователно-научна степен „доктор“ с автор Светлозар Ангелов Петков на тема – „Възникване и формиране на идеята за „освободено пространство“ в творчеството на Едуардо Чилида“.

Научен ръководител: Проф. Свилен Стефанов.

Докторантурата е към катедра „Скулптура“ на Факултета за Изящни Изкуства – НХА.

Дисертационният труд се състои от две книжни тела – текстова част и албум приложение. Текстовата част е от 197 страници. Тя е структурирана по следния начин: увод, четири глави, заключение, списък на използваната литература – библиография. Албумната част е обособена в отделно книжно тяло и включва две приложения.

Самият факт, че за Едуардо Чилида в българската литература, според автора, липсва цялостен анализ на творчеството и методите му, прави текста безспорно актуален и необходим. Разбира се, личния субективен поглед на автора от една страна преоткрива личността и творчеството на големия баски скулптор и от друга, поставя интересни въпроси, на които се стреми да отговори обективно. Текстът практически е проучване и опит за анализ на

творчеството на Чилида, като се обръща внимание на отделни, „преломни“, според автора периоди в неговия живот, оставили несъмнен отпечатък върху творчеството му. Така авторът очертава обекта на своето изследване. Разгледани са интервюта, статии, както и мисли на Чилида, свързани с предмета на дисертацията. Анализирани са скулптурни произведения в определен смислов контекст, свързан със спецификата на отделния период в творчеството на Чилида. Имайки предвид областта, в която твори Едуардо Чилида, очевидно пространството, в неговия специфичен смисъл, се явява предмет на изследването в текста. В този смисъл, анализа на пространството в монументалните творби на Чилида, чрез ключови понятия като маса, форма, обем, гравитация и т.н. е една от задачите на изследването, наред с хронологично проследяване творчеството на скулптора, акцентът върху ключови моменти в живота му и развитие метода на създаване на художественото произведение. Що се отнася до използвания метод на проучване, дисертантът подчертава интердисциплинарността на изследването, което изисква комбинирани методи. В частта, свързана с историческите периоди в Страната на Баските и културното наследство е използван историографски метод. По-нататък, съответно – биографичен, сравнителен, социологически и формален метод на анализ. Текстът обхваща период от време, свързан с активната творческа дейност на Едуардо Чилида – (1950-2000), но той е твърде условен, предвид историческите препратки, необходими за изясняване авторовата теза.

Уводът, за който може да се отбележи че в авто-реферата е по-ясно структуриран, се явява важна част от труда, защото там Светлозар Петков в голяма степен изяснява както фактологията по въпроса, така и личния си поглед, оценка и анализ, свързан с разглеждания проблем.

В първа глава авторът съвсем логично изяснява историческите предпоставки, културното наследство и социални процеси в Испания и формирането на

